



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10. 1. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Faita a soudkyň JUDr. Martiny Hírmanové a JUDr. Ivany Růžickové v trestní věci obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] narozeného [REDACTED]

takto:

K odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Domažlicích a obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] narozeného [REDACTED], se podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e), f), odst. 2 trestního řádu **ruší** rozsudek Okresního soudu v Domažlicích ze dne 14. 10. 2021 č. j. 2 T 81/2021 – 2038 ohledně jmenovaného obžalovaného

- ve zprošťujícím výroku pod bodem II. a v navazujícím výroku o odkazu poškozeného na občanskoprávní řízení,
- ve výroku o způsobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody

a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se **znovu rozhoduje** tak, že

- 1) Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený [REDACTED] [REDACTED], **odkazuje** s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
- 2) Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] narozený [REDACTED] **zařazuje** pro výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání šesti let do věznice **s ostrahou**.

Jinak zůstává napadený rozsudek beze změny.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Domažlicích rozhodl napadeným rozsudkem o vině, trestu a náhradě škody ohledně obžalovaných [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE]. Ohledně posledně jmenovaného nebylo podáno odvolání, a proto rozsudek nabyl právní moci.
2. Soud prvního stupně uznal obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] v části I. pod body 1) – 12) výroku o vině vinným pokračujícím zločinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku dílem pod body 10) – 12) ve spolupachatelství s odsouzeným [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 23 trestního zákoníku. Pod body 2), 5) a 7) ho uznal vinným pokračujícím přechinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Pod body 1), 7) a 11) ho dále uznal vinným pokračujícím přechinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku dílem pod bodem 11) spáchaným ve spolupachatelství s odsouzeným [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 23 trestního zákoníku.
3. Obžalovaný spáchal zmíněné trestné činy podle skutkových zjištění nalézacího soudu jednáními spočívajícími v tom, že
 - 1) v přesně nezjištěné době od 31. 7. 2020 do 3. 8. 2020 u obce [REDAKCE] [REDAKCE] lokalita [REDAKCE] okres [REDAKCE] v prostoru skládky dřeva odmontoval a odcizil ze zaparkovaného pracovního stroje zn. Lotus L 1203, registrační značky [REDAKCE], manipulační kleště na dřevní kulatinu, přední lžici a dvě zpětná zrcátka, čímž poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] narozenému [REDAKCE], IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] způsobil škodu na odcizených věcech ve výši nejméně 84 426 Kč a na poškozené páce k zajištění adaptéru škodu ve výši nejméně 324 Kč,
 - 2) v ranních hodinách dne 15. 8. 2020 vnikl otevřenými vraty na pozemek u domu čp. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] okres [REDAKCE] kde následně odcizil motocykl tovární značky Honda typ VFR1 1200X bílé barvy, registrační značky [REDAKCE], VIN [REDAKCE] s nejméně 15 litry benzínu Natural 95 a příslušenstvím v podobě hliníkového motokufru o obsahu 45 l v celkové hodnotě nejméně 240 000 Kč a GPS navigace zn. Garmin v hodnotě nejméně 15 000 Kč, dále odcizil motocykl tovární značky Honda typ 250 CRFL červenobílé barvy, registrační značky [REDAKCE], v hodnotě nejméně 77 000 Kč s nejméně 5 litry benzínu Natural 95, čímž způsobil [REDAKCE] [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] škodu v celkové výši nejméně 332 000 Kč,
 - 3) v přesně nezjištěné době od 31. 8. 2020 do 3. 10. 2020 u domu čp. [REDAKCE] v obci [REDAKCE], část obce [REDAKCE] okres [REDAKCE] nezjištěným způsobem bez poškození otevřel neuzamčená, ale elektronicky ovládaná vrata z ulice na pozemek domu a z přístřešku odcizil volně zaparkovanou sekačku - zahradní traktůrek zn. Canycom CM185 v hodnotě 89 000 Kč a zahradní traktůrek značky Starjet AJ102 v hodnotě 129 000 Kč, čímž způsobil škodu společnosti [REDAKCE] s. r. o., IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], v celkové výši nejméně 218 000 Kč,
 - 4) v blíže neupřesněné době od 11:00 hodin dne 24. 9. 2020 do 15:00 hodin dne 30. 9. 2020 v obci [REDAKCE] okres [REDAKCE] po vypáčení oka petlice nezjištěným předmětem vnikl do plechové garáže na fotbalovém hřišti [REDAKCE] [REDAKCE] odkud následně odcizil malotraktorovou sekačku na trávu zn. Simplicity v hodnotě 36 000 Kč, dva dvacetilitrové plechové kanystry se 40 litry benzínu Natural 95 v celkové hodnotě 2 532 Kč, čímž způsobil obci [REDAKCE] IČ [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], škodu ve výši nejméně 38 532 Kč,
 - 5) v blíže neupřesněné době ode dne 6. 10. 2020 do 13. 10. 2020 odcizil z oplocené zahrady u domu na adrese [REDAKCE] čp. [REDAKCE] okres [REDAKCE] motorovou čtyřkolku zn. SMC JUMBO 720R, registrační značky [REDAKCE], se zasunutými klíčky v zapalování, čímž způsobil [REDAKCE] [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] bytem [REDAKCE] [REDAKCE], škodu ve výši nejméně 70 000 Kč,
 - 6) v blíže nezjištěné době dne 11. 10. 2020 v prostoru [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], okres [REDAKCE] u křižovatky silnic [REDAKCE] a [REDAKCE], z přepravníku dřeva UMIKOV NPK 39 NC3, registrační značky [REDAKCE], odcizil nejméně 12 ks železných klanic, čímž způsobil škodu společnosti [REDAKCE]

- ██████████, s. r. o., IČ: ██████████ se sídlem ██████████ ve výši nejméně 103 000 Kč,
- 7) v blíže neupřesněné době od 07:00 do 21:30 hodin dne 14. 10. 2020 nezjištěným předmětem přestříhl a poválil oplocení zahrady u domu čp. ██████████ v obci ██████████ okres ██████████ vzniklým otvorem vnikl na pozemek, odkud odcizil volně stojící bagr zn. Jansen v hodnotě 91 750 Kč, dále bez použití zjevného násilí otevřel dveře do maštale, odkud odcizil elektrickou štípačku na dřevo zn. GudeBrennbolztechnik v hodnotě 8 000 Kč, zahrádní traktůrek na trávu v hodnotě 45 000 Kč, vibrační desku zn. Zipper v hodnotě 8 000 Kč, náhradní lžící k bagru v hodnotě 4 900 Kč, motorovou pilu zn. Dolma v hodnotě 3 800 Kč, elektrickou flexu nezjištěné značky v hodnotě 700 Kč a ruční elektrickou míchačku na beton v hodnotě 1 000 Kč, čímž způsobil manželům ██████████ narozené ██████████, a ██████████ narozenému ██████████ oba t. č. bytem ██████████ celkovou škodu ve výši nejméně 163 150 Kč na odcizených věcech a škodu ve výši nejméně 100 Kč na poškozeném oplocení zahrady,
- 8) dne 21. 11. 2020 ve večerních hodinách vnikl bez použití násilí do areálu ██████████ v obci ██████████ čp. ██████████ okres ██████████ kde následně z pásové pily tzv. katru umístěné ve volně přístupném přístřešku demontoval a odcizil dva elektromotory v hodnotě 12 000 Kč a rozvodní skříň katru v hodnotě 12 000 Kč, dále odcizil kolejový kovový vozík na převoz dřeva v hodnotě 15 000 Kč a 102 ks plastových silonových vložek na vyrovnání rozteče katru v hodnotě 3 000 Kč, čímž způsobil firmě ██████████ IČ: ██████████ se sídlem ██████████, ██████████, škodu v celkové výši nejméně 42 000 Kč,
- 9) v blíže neupřesněné době od 14:00 hodin dne 27. 11. 2020 do 07:30 hodin dne 29. 11. 2020 na parkovišti v ulici ██████████ nedaleko domu č. ██████████ v obci ██████████ okres ██████████ vnikl dosud nezjištěným způsobem bez užití zjevného násilí do uzamčeného pracovního stroje zn. Bobcat, registrační značky ██████████, a z uvedeného stroje demontoval bez poškození přední dveře a tyto následně odcizil, čímž způsobil společnosti ██████████ a. s., IČ: ██████████ se sídlem ██████████, škodu ve výši nejméně 12 000 Kč,

obžalovaný ██████████ a obžalovaný ██████████ společně:

- 10) dne 27. 11. 2020 ve večerních hodinách na šterkovém parkovišti u silnice č. ██████████ v obci ██████████ okres ██████████ vnikli dosud nezjištěným způsobem bez užití zjevného násilí do uzamčeného pracovního stroje zn. Bobcat, registrační značky ██████████, z uvedeného stroje demontovali bez poškození přední dveře a tyto následně odcizili, čímž způsobili společnosti ██████████ a. s., IČ: ██████████ se sídlem ██████████ ██████████ škodu ve výši nejméně 12 000 Kč,
- 11) v blíže neupřesněné době od 14:00 hodin dne 27. 11. 2020 do 06:50 hodin dne 30. 11. 2020 na louce ohraničené lesním porostem v k. ú. obce ██████████ mezi obcemi ██████████ a ██████████, okres ██████████ odpojili od traktoru zn. VALTRA N123, registrační značky ██████████, červené barvy, VIN ██████████ vyvážedku zn. R.M. International typ RW 15 2WD červeno-černé barvy v hodnotě 657 000 Kč a tuto následně odcizili, dále nezjištěným způsobem, bez užití zjevného násilí vnikli do uzamčené kabiny uvedeného traktoru a z této odcizili spínací skříňku, ovládací joysticky v hodnotě 38 000 Kč, basicí přístroj v hodnotě 600 Kč, tlakovou hydraulickou hadici v hodnotě 250 Kč, startovací kabely v hodnotě 300 Kč a plastovou bednu s ručním nářadím v celkové hodnotě 7 900 Kč, přičemž došlo k poškození plastů na krytu řízení, poškození zámkového mechanismu krytu motorového prostoru a poškození ovládacího panelu vpravo za řidičem, čímž způsobili společnosti ██████████ s. r. o., IČ: ██████████ se sídlem ██████████ ██████████ škodu ve výši nejméně 704 050 Kč na odcizených věcech a škodu ve výši nejméně 12 509 Kč na poškozených věcech,
- 12) v době od 16:00 do 20:00 hodin dne 2. 12. 2020 v lesním porostu č. ██████████ v k. ú. obce ██████████ okres ██████████ odcizili vytěžené smrkové dřevo o délce 5 m a celkovém objemu 28 m³, čímž způsobili společnosti ██████████, s. p., IČ: ██████████ se sídlem ██████████, škodu v celkové výši nejméně 24 000 Kč,

když obžalovaný ██████████ se uvedených jednání (ad 1 - 12) dopustil, ač byl rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 4. 2018 pod sp. zn. 1 T 4/2018, který nabyt právní moci dne 11. 5. 2018, a rozhodnutím Zemského soudu Amberg ze dne 20. 4. 2016 pod sp. zn. 11 KLS 108 Js 4671/15 odsouzen mimo jiné za zločin krádež podle § 205 odstavce 1 písmene b), odstavce 5 písmene a) trestního zákoníku

ke trestu odnětí svobody nepodmíněně ve výměře 72 měsíců, kdy pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn na základě rozhodnutí Okresního soudu Plzeň - město ze dne 18. 5. 2020 pod č. j. 3PP 307/2019 a zbytek výměry trestu v trvání 395 dnů mu byl odložen na zkušební dobu 6 let s průměrnými omezeními a povinnostmi.

4. Pod body 13) a 14) uznal soud prvního stupně obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] vinným pokračujícím přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Obžalovaný ho spáchal podle okresního soudu tím, že

13) dne 16. 2. 2021 ve 21:25 hodin z dosud přesně nezjištěného místa v lokalitě okolí města [REDAKCE] okres [REDAKCE] [REDAKCE] provedl telefonní hovor na Expresní linku [REDAKCE] banky, a. s., IČO [REDAKCE] kde se vydával za osobu majitele účtu číslo [REDAKCE], [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] [REDAKCE], a provedl autorizaci a přihlášení se ke danému účtu u bankovní pracovnice Expresní linky, čímž neoprávněně získal přístup ke bankovnímu účtu [REDAKCE] [REDAKCE] kdy požádal bankovní pracovnici Expresní linky [REDAKCE] banky a. s., o provedení platby ve výši 300 000 Kč z účtu [REDAKCE] [REDAKCE] na svůj bankovní účet číslo [REDAKCE], kdy daná bankovní transakce byla následně provedena,

14) dne 17. 2. 2021 v 06:07 hodin provedl telefonní hovor na Expresní linku [REDAKCE] banky, a. s., IČO [REDAKCE] kde se vydával za osobu majitele účtu číslo [REDAKCE], [REDAKCE] narozeného [REDAKCE], a provedl autorizaci a přihlášení se ke danému účtu u bankovní pracovnice Expresní linky, čímž neoprávněně získal přístup ke bankovnímu účtu [REDAKCE] [REDAKCE] kdy požádal bankovní pracovnici Expresní linky [REDAKCE] banky a. s., o provedení platby ve výši 300 000 Kč z účtu [REDAKCE] [REDAKCE] na svůj bankovní účet číslo [REDAKCE], kdy daná bankovní transakce byla následně provedena, přičemž dne 17. 2. 2021 v době od 9:03 do 9:16 hodin provedl osobně na pobočce [REDAKCE] Bank, a. s., [REDAKCE] [REDAKCE], v 6-ti transakcích výběr hotovosti v celkové výši 600 000 Kč ze svého bankovního účtu číslo [REDAKCE]

tedy jednáním pod body ad 13–14) způsobil [REDAKCE] [REDAKCE] narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE] [REDAKCE], škodu v celkové výši nejméně 600 000 Kč.

5. Okresní soud obžalovanému za tato jednání uložil podle § 205 odst. 4 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 let nepodmíněně. Podle § 56 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku ho pro výkon trestu zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku mu dále uložil peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb při denní sazbě 2 000 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 400 000 Kč.
6. Nálezací soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] povinnost zaplatit na náhradu škody poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE] částku 500 Kč, společnosti [REDAKCE] s.r.o. částku 129 000 Kč, [REDAKCE] a.s. částku 2 532 Kč (se zbytkem uplatněného nároku ji podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na občanskoprávní řízení), [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] částku 147 000 Kč, [REDAKCE] [REDAKCE] částku 15 000 Kč (se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody ho podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na občanskoprávní řízení) a [REDAKCE] [REDAKCE] částku 600 000 Kč. Podle téhož zákonného ustanovení uložil obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] a původně spoluobžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] povinnost uhradit na náhradu škody společně a nerozdílně [REDAKCE] [REDAKCE] a.s. částku 21 559 Kč (podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal tuto poškozenou se zbytkem uplatněného nároku na řízení ve věcech občanskoprávních). Dále podle § 229 odst. 1 trestního řádu soud prvního stupně odkázal s celým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] obec [REDAKCE] [REDAKCE] společnost [REDAKCE] [REDAKCE] a.s. a [REDAKCE] [REDAKCE].
7. Výrokem pod bodem II. napadeného rozsudku okresní soud zprostil obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 226 písm. c) trestního řádu obžaloba pro skutek spočívající v tom, že

obžalovaný:

v blíže nezjištěné době dne 11. 10. 2020 v prostoru [redacted] v obci [redacted] okres [redacted] u křižovatky silnic [redacted] a [redacted] se snažil z bagru značky SENEBOGEN SM20 odcizit kleště s rotátorem značky EPSILON FG57X tak, že uvedený bagr nastartoval, odšrouboval spojky hydrauliky a matici spojující kleště s rotátorem a s hydraulickou rukou v hodnotě 168 500 Kč, kleště s rotátorem ponechal na místě, protože nešly odpojit, z bagru odcizil nejméně 400 litrů hydraulického oleje, bagr ponechal nastartovaný, v důsledku čehož došlo k vyhrátí těsnění hydraulického čerpadla, čímž způsobil společnosti [redacted] se sídlem [redacted], škodu ve výši nejméně 17 600 Kč na odcizeném hydraulickém oleji a dále škodu ve výši nejméně 50 Kč na poškozeném těsnění hydraulického čerpadla.

8. Obžaloba v tomto jednání spatřovala dílčí útok zločinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a dílčí útok přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. Soud prvního stupně neměl za prokázané, že tento skutek spáchal obžalovaný. V návaznosti na to podle § 229 odst. 3 trestního řádu odkázal poškozeného [redacted] [redacted] [redacted] [redacted], s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
9. Pod bodem III. napadeného rozsudku soud prvního stupně obžalovaného [redacted] [redacted] zprostil podle § 226 písm. b) trestního řádu pro skutek spočívající v tom, že
v blíže neustanovených večerních hodinách dne 17. 8. 2020 v obci [redacted] čp. [redacted] okres [redacted] prodal za částku 20 000 Kč [redacted] [redacted] narozenému [redacted], zahradní traktor na sekání trávy zn. Castle gardner, typ Twincut plus hydro v hodnotě 46 000 Kč, přestože věděl, že je kradený, kdy [redacted] sdělil, že se nemusí bát, že traktor je čistý, když uvedený zahradní traktor byl odcizený v době od 21:00 hodin dne 16. 7. 2020 do 09:00 hodin dne 17. 7. 2020 z pod přístřešku na zahradě u rodinného domu čp. [redacted] v obci [redacted] [redacted] neznámým pachatelem, který po rozstřížení pletiva nezjištěným předmětem, u oplocení zahrady, vnikl na zahradu a traktor odcizil, ke škodě poškozené [redacted] [redacted] narozené [redacted], bytem [redacted] [redacted], okres [redacted] a obviněný [redacted] [redacted] si utrženou částku ve výši 20 000 Kč za traktorek ponechal pro vlastní potřebu.
10. Obžaloba v tomto jednání spatřovala přečin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 trestního zákoníku. Soud prvního stupně uzavřel, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu odkázal poškozenou [redacted] [redacted] s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
11. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání jednak státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Domažlicích, jednak obžalovaný [redacted] [redacted] Státní zástupkyně podala odvolání v neprospěch tohoto obžalovaného proti zprošťujícím výrokům pod body II. a III. napadeného rozsudku a proti výroku o trestu. Obžalovaný [redacted] [redacted] podal odvolání proti celé odsuzující části I. (proti celému výroku o vině, o trestu a o náhradě škody).
12. Státní zástupkyně nesouhlasí jednak se zprošťujícími výroky, jednak s výší úhrnného trestu uloženého obžalovanému [redacted] [redacted] Ve vztahu ke zprošťujícímu výroku pod bodem II. napadeného rozsudku (skutek popsáný pod bodem 6. obžaloby) považuje za iluzorní se domnívat, že v jednom časovém bloku na stejném místě budou působit dva odlišní nespolupracující pachatelé se stejným zaměřením a objektem zájmu. Zásadám logiky odpovídá, že odcizení kleští s rotátorem z pracovního stroje bylo hlavním cílem pachatele a v okamžiku neúspěchu svou pozornost zaměřil alespoň na vedle stojící vozidlo s klanicemi, které následně odcizil. Fakt, že klanice odmontoval a odcizil právě obžalovaný [redacted] [redacted] byla prokázána jak individuální identifikací, tak odborným vyjádřením prokazujícím shodu stop na klanicích s páčidlem z místa činu. Ve spojení s lokalizačními údaji mobilního telefonu obžalovaného a zaznamenaného výskytu jeho vozidla v daném místě bylo toto jeho protiprávní jednání potvrzeno. Sám obžalovaný k tomu

vedl několik protichůdných verzí o tom, jak klanice získal. Jednak uváděl, že mu na místě u stodoly zůstaly po otci po jeho návratu z výkonu trestu, posléze ke klanicím předložil nabývací smlouvu s [REDAKCE] [REDAKCE] datovanou o několik měsíců později. Obdobně „zapomněl“ na svoji výpověď ohledně dalších u něho zajištěných věcí. Skutečnost, že se mu pravděpodobně nepovedlo odmontovat kleště s rotátorem, ve své výpovědi naznačil i svědek [REDAKCE] [REDAKCE] který poukázal na používáním zdeformovaný čep, který se pachatelé nejspíš nepovedl vyrazit.

13. U druhého zprošťujícího výroku pod bodem III. (pod bodem 13. obžaloby) bylo prokázáno, že předmětem obžalovaným od počátku popírané transakce byl zahradní traktůrek původně odcizený poškozené [REDAKCE] Okolnosti jeho předání, vystupování obžalovaného a jeho další kolidující úprava výpovědí nasvědčují závěru, že obžalovaný musel o protiprávním původu sekačky vědět a snažil se vyhnout se trestní odpovědnosti. Nepodařilo se prokázat, že by obžalovaný traktůrek odcizil. Poměr hodnoty traktůrku (46 000 Kč) a kupní ceny, kterou [REDAKCE] [REDAKCE] zaplatil (20 000 Kč), je ani ne poloviční, což je výrazný rozdíl nasvědčující pochybnostem o původu věci. Není rozhodné, že [REDAKCE] [REDAKCE] následně vynaložil další prostředky na opravu.
14. Ve vztahu k uloženému trestu odvolatelka namítá, že v případě obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] bylo možné uplatnit ustanovení § 43 odst. 1 část první věty za středníkem trestního zákoníku o zvýšení zákonné trestní sazby. Záleží výhradně na úvaze soudu, zda tuto možnost využije. Obžalovaný byl v případě shledání viny ohrožen nejvýše trestem v trvání 8 let, pokud by ke zvýšení horní trestní sazby nedošlo. Přestože bylo původně v obžalobě navrhováno uložení trestu 7 let nepodmíněně, průběh hlavního líčení a forma obhajoby obžalovaného odůvodnil úpravu a závěrečný návrh trestu ze strany státní zástupkyně, který je na samé horní hranici zákonné trestní sazby a v případě zvolené kombinace s peněžitým trestem by tuto hranici i překročil. Státní zástupkyně považuje okresním soudem uložené tresty za neadekvátní a nepřiměřeně mírné vzhledem k povaze trestných činů a zejména osobě obžalovaného. Ten byl opakovaně soudně trestán a pro své zaměření a objekt zájmu ho lze nazvat specialistou na daný druh trestné činnosti. Projednávané rozsáhlé trestné činnosti se dopustil jen velmi krátce po svém podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Právě v předchozí trestní věci na základě rozsudku Zemského soudu Amberg mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 let, byť bez kombinace s peněžitým trestem. Z něj si obžalovaný nevzal ponaučení, a proto je třeba ho postihnout citelněji.
15. Státní zástupkyně navrhla, aby krajský soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil ohledně obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] v celém zprošťujícím výroku a ve smyslu § 259 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního řádu věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
16. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v odvolání zdůvodněném prostřednictvím obhájce uvedl, že kromě nálezů věcí v jeho objektu neexistuje řádný přímý důkaz o tom, že to byl právě on, kdo se dopustil trestné činnosti. Naopak řada argumentů svědčí v jeho prospěch a řada rozporů nebyla objasněna. Obžalovaný připouští, že se svým vozidlem se z různých důvodů pohyboval v okolí i vzdálených místech, nikdy však nebyl na místě, kde mělo dojít k trestné činnosti. K bodu 1) výroku o vině namítá, že například manipulační kleště váží 300 kg a není možné, aby s nimi manipuloval, naložil je do vozidla a odvezl. K bodu 2) uvádí, že do zástavy nepřevzal motocykl Honda 1200, ale motocykl Honda 250, jak vyplývá z předložené smlouvy. Motocykl Honda 1200 neodcizil a popírá, že by měl spoluobžalovanému [REDAKCE] sdělit, že ho odcizil. Poukazuje na rozpory ve výpovědi spoluobžalovaného [REDAKCE] který nejprve uvedl, že motocykl dostal za opravu tahače Man, za motorku obžalovanému přímo nic neplatil, později uvedl, že motocykl koupil za 90 000 Kč od obžalovaného. U bodu 3), 4) a 5) obžalovaný uvádí, že traktůrek Starjet nebyl u něho nalezen, zbývající věci byly předmětem zástavní smlouvy. Ve vztahu k bodu 3) namítá, že elektronická vrata nelze bez ovladače, klíče k ovládací jednotce, anebo přípravku k uvolnění vrat otevřít. K bodu 6) uvádí, že klanice koupil od svědka [REDAKCE] předložil k tomu kupní smlouvu. Byla sice zjištěna shoda páčidla z místa a stop na klanicích, ale páčidlo nebylo u obžalovaného

nalezeno a odborné vyjádření není důkazem o tom, že právě on klanice odcizil. Výskyt obžalovaného v lokalitě není důkazem o jeho přítomnosti na místě činu.

17. Ve vztahu k bodu 7) výroku o vině obžalovaný namítá, že nepřestříhl ani nepovalil žádný plot. Připomíná výpověď svědkyně [REDAKCE] podle níž mají „ostré“ psy. Podle usvědčující výpovědi spoluobžalovaného [REDAKCE] který měl obžalovanému podle své výpovědi pomáhat při odvozu věcí, trvalo jejich naložení u plotu, kde byly připraveny, 15 minut. Odvolatel namítá, že se odcizené věci nemohou vejít do dodávky. Předložil soudu technické údaje bagru zn. Jansen MB-300, kde je uvedena jeho hmotnost 540 kg. Je vyloučeno naložit takový bagr do dodávky, navíc v době 15 minut všechny věci. Okresní soud tento argument odmítl s tím, že bagr se dá rozmontovat a tím snížit jeho celková hmotnost. O jakékoli demontáži ale spoluobžalovaný [REDAKCE] nevypovídal. Je otázka, zda a na jaké díly se vůbec bagr dá demontovat a zda to lze stihnout v čase 15 minut. Podle obžalovaného se jedná o ničím nepodloženou spekulaci okresního soudu. Neví, jaký význam mají stopy pneumatik traktoru, jednak nebyla prokázána individuální identifikace, na místě byli podle spoluobžalovaného [REDAKCE] dodávkou, nikoli traktorem. K bodu 8) předložil obžalovaný kupní smlouvu, dveře od pracovního stroje pod bodem 9) byly předmětem zástavní smlouvy. Stejně tak koupil dveře uvedené v bodě 10), přičemž výpověď spoluobžalovaného [REDAKCE] není pravdivá. Není pravdivá ani u bodu 11), obžalovaný od počátku popírá odcizení vyvážedky. Tu ke své činnosti nepotřeboval, nemá traktor, za který by ji připojil. Za nepravdivou označuje výpověď obžalovaného [REDAKCE] že pro vyvážedku jel jeho velkým traktorem. Neumí takový traktor řídit. Naopak byl to obžalovaný [REDAKCE] který vyvážedku potřeboval, přivezl si ji svým traktorem a umístil do stodoly, kterou měl od obžalovaného pronajatou. Obžalovaný [REDAKCE] se měl obžalovanému svěřit, že vyvážedka se mu hodí na dopravu dřeva, v zimě chtěl podnikat v oblasti palivového dřeva. Policista svědek [REDAKCE] vypověděl, že v rámci služby u objektu obžalovaného viděl tuto vyvážedku a před ní stál velký červený traktor. Takový traktor vlastní obžalovaný [REDAKCE]. Stojí tedy proti sobě výpověď obžalovaného [REDAKCE] a výpověď spoluobžalovaného [REDAKCE] a z odůvodnění rozsudku není zcela jasné, proč okresní soud uvěřil právě poslední jmenovanému. K bodu 12) obžalovaný předložil zakázkový list, plnil zakázku a dřevo odvážel pro klienta. Šetřením bylo zjištěno, že osoba uvedená v zakázkovém listu není a nesedí ani uvedená adresa. Tím ale verze obžalovaného není vyloučena. Pokud někdo uvedl jméno a adresu a pověřil ho odvozem dřeva, není zvykem kontrolovat podle osobních dokladů totožnost takové osoby. Skutečnost, že tato osoba uvedená na zakázkovém listu neexistuje, nevylučuje verzi obžalovaného, že si někdo pod smyšleným jménem pořez dřeva objednal.
18. Za zcela specifickou považuje obžalovaný důkazní situaci u bodů 13) a 14) výroku o vině. Opět v tomto případě stojí proti sobě výpověď obžalovaného a spoluobžalovaného [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že byl spoluobžalovaným požádán, aby vybral peníze z účtu jeho strýce [REDAKCE] [REDAKCE]. Mělo se jednat o dluh z jejich předchozího společného podnikání. Obžalovaný mu vyhověl, peníze byly převedeny ve dvou případech po 300 000 Kč na jeho účet, peníze vybral a předal obžalovanému [REDAKCE]. Ten naproti tomu popřel, že by komunikoval s expresní linkou [REDAKCE] a.s. a s věcí nemá nic společného. Poškozený svědek [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl podrobně v hlavním líčení, jakým způsobem se lze přihlásit, kdy musí uvést telefonní číslo a přihlašovací údaje. Ty má svědek doma na papírku v pracovním stole v zamčeném příručním trezúru. Nezaznamenal narušení objektu, údaje nikomu nesdělával, nikdo ani neznal limit, který má nastavený na 300 000 Kč na den a nosí jej v hlavě. Dále uvedl, že obžalovaný se k těmto údajům nemohl dostat, naopak možnost měl obžalovaný [REDAKCE] který ve své výpovědi potvrdil, že v době společného podnikání prováděl některé finanční transakce na pokyn [REDAKCE] [REDAKCE]. Logicky z toho vyplývá, že přístup na účet mohl učinit výlučně spoluobžalovaný [REDAKCE]. To odpovídá výpovědi odvolatele, který tvrdí, že o tuto službu byl požádán právě spoluobžalovaným [REDAKCE]. Ten se také měl ze svého telefonu přihlásit do internetového bankovníctví a zjišťovat stav účtu [REDAKCE] [REDAKCE] a to za přítomnosti obžalovaného. Obžalovaný požádal soud o проверку telefonního čísla [REDAKCE] soud návrhu vyhověl. Ze strany odvolatele však došlo k omylu,

správné telefonní číslo, ze kterého měl volat spoluobžalovaný [REDAKCE] bylo [REDAKCE]. Z tohoto čísla se spoluobžalovaný před převedením finanční hotovosti přihlašoval cca 2 týdny a zjišťoval stav účtu. Převod peněz byl pak proveden z telefonního čísla [REDAKCE]. Nebyla tedy vyvrácena obhajoba obžalovaného, že celou finanční transakci provedl na základě informací obžalovaného [REDAKCE] na základě jeho pokynu a získané finanční prostředky mu předal. Logicky do toho zapadá i zjištění, že při výběru telefonoval obžalovaný, ten telefonování popřel zřejmě v době, kdy mu bylo sděleno obvinění. Jinými slovy lze uvést, že někdo jiný než obžalovaný [REDAKCE] neznal a nemohl znát přístupové kódy, hesla a tato skutečnost je shodná s obhajobou obžalovaného.

19. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v další části odvolání zpochybňuje věrohodnost spoluobžalovaného [REDAKCE]. Ten se spontánně „doznal“ ke všem skutkům, dokonce i k těm, které mu nebyly kladeny za vinu. Jeho výpovědi však nejsou věrohodné, postrádají logiku, a pokud jde o výběr peněz, zcela zjevně i lhal. Z toho pohledu je třeba také hodnotit důkazní situaci u těch skutků, kde je vina obžalovaného prokazována výpovědí obžalovaného [REDAKCE] a kde stojí jeho výpověď proti výpovědi obžalovaného [REDAKCE]. Pokud jde o věrohodnost svědka [REDAKCE] ten v hlavním líčení potvrdil uzavření smluv, popsal okolnosti prodeje věcí, kdy byl v podstatě prostředníkem mezi obžalovaným a [REDAKCE] [REDAKCE] potvrdil i pravost svých podpisů. Potvrdil, že převzal peníze, předal je [REDAKCE] a sám z toho měl nějaký podíl. Potvrdil, že si půjčil od obžalovaného [REDAKCE] peníze a dal mu do zástavy některé věci. Od obžalovaného si půjčil i jeho vozidlo. Obžalovaný předložil originály smluv, a i když z pohledu soudu nelogicky až při hlavním líčení, nemůže to samo o sobě svědčit o tom, že se jedná o padělky, způsob obhajoby je výlučně na obžalovaném.
20. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] shrnuje, že důkazní situace není tak jednoznačná, jak uvádí okresní soud v rozsudku, ani tak logická, jak tento soud uzavřel. Obhajoba obžalovaného nebyla v řadě bodů vyvrácena, vina byla založena na rozporuplných výpovědích nevěrohodného spoluobžalovaného [REDAKCE] naopak věrohodnost svědka [REDAKCE] byla zpochybněna pouhou úvahou soudu o padělání smluv bez jakýchkoli dalších důkazů či zjištění. Proto obžalovaný [REDAKCE] navrhl, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.
21. Státní zástupkyně ve veřejném zasedání alternativně navrhla pro případ, že by se krajský soud ztotožnil se zprošťujícími výroky napadeného rozsudku, aby zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a obžalovanému za jednání, kterým byl uznán vinným soudem prvního stupně za nezměněné právní kvalifikace uložil trest odnětí svobody v trvání 7 let nepodmíněně se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a peněžitý trest v počtu 180 denních sazeb po 2 000 Kč tak, aby byla vyčerpána maximální výše horní hranice trestní sazby.
22. Soud druhého stupně z podnětu obou odvolání podle § 254 odst. 1, odst. 4 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku týkajících se obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] a v tomto rámci i správnost postupu předcházejícího řízení, to vše z hlediska vytýkaných vad. K odvoláním nevytýkaným vadám mohl přihlídnout tehdy, pokud by měly vliv na správnost odvoláním napadených výroků. Krajský soud nepřezkoumával zákonnost a odůvodněnost výroků týkajících se původně spoluobžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] ohledně něhož odvolání podáno nebylo a rozsudek nabyl právní moci.
23. Řízení předcházející vyhlášení napadeného rozsudku není zatíženo vadami, které by vedly k jeho zrušení. Orgány činné v přípravném řízení i okresní soud dodržely zákonná ustanovení zabezpečující objasnění věci a právo obžalovaného na obhajobu. To nebylo jejich postupem omezeno ani zkráceno. Zejména byla dodržena ustanovení o tzv. nutné obhajobě. Vadu okresního soudu v procesním postupu ve vztahu ke zprošťujícímu výroku pod bodem II. napadeného rozsudku krajský soud napravit.
24. Soud prvního stupně provedl dostatek důkazů, které mu umožnily zjistit skutkový stav věci v potřebném rozsahu bez důvodných pochybností (§ 2 odst. 5 trestního řádu). Odvolací soud

nemusel doplňovat dokazování, pouze aktualizoval důkazy vztahující se k osobě obžalovaného. Důkaznímu návrhu obžalovaného ve vztahu k bodům 13) a 14) výroku o vině se krajský soud bude věnovat následně.

25. Obžalovaný ■■■■■ podal odvolání proti odsuzující části napadeného rozsudku pod bodem I. Vytýká okresnímu soudu vadné hodnocení provedených důkazů (zejména výpovědi původně spoluobžalovaného ■■■■■ a z toho vyplývající nesprávné skutkové a právní závěry. K hodnocení provedených důkazů krajský soud upozorňuje na zásady vyplývající z ustanovení § 259 odst. 3 a § 263 odst. 7 trestního řádu. Lze z nich dovodit, že těžiště dokazování a zjišťování skutkového stavu věci je před okresním soudem jako soudem nalézacím. Tento soud provádí důkazy při respektování zásad bezprostřednosti a ústnosti. Je povinen důkazy hodnotit podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v souhrnu (§ 2 odst. 6 trestního řádu). Pokud zhodnotí všechny relevantní důkazy (některé podstatné nepomine), hodnotí je v souladu s citovaným zákonným ustanovením a podle zásad logiky, nepřísluší krajskému soudu hodnotit důkazy jinak nebo dávat okresnímu soudu k takovému hodnocení závazný pokyn. Může tak výjimečně učinit a rozhodnout sám rozsudkem jen tehdy, pokud by sám v odvolacím řízení provedl některé podstatné důkazy provedené již soudem prvního stupně nebo důkazy nové. K tomu však krajský soud v projednávané věci neměl důvod. I v případě, že odvolací soud sám důkazy provede, musí je hodnotit v návaznosti na důkazy provedené okresním soudem v hlavním líčení a je vázán hodnocením těchto důkazů nalézacím soudem.
26. Okresní soud tyto zásady dodržel. V odůvodnění napadeného rozsudku přesvědčivě a logicky vysvětlil, jaké skutečnosti vzal za prokázané, na základě jakých důkazů, jak provedené důkazy hodnotil a jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného. Soud druhého stupně považuje odůvodnění napadeného rozsudku za úplné a dostatečné, s jeho argumenty se (s níže uvedenými výjimkami) ztotožnil. Proto může na toto odůvodnění z důvodu stručnosti odkázat.
27. První blok trestné činnosti obžalovaného ■■■■■ spočívá v majetkové trestné činnosti ve formě krádeží strojů, zařízení či jejich částí, elektroinstalačních předmětů či dřevní hmoty. Jde o jednání pod body I./1) – 12), přičemž jednání pod body 10) – 12) obžalovaný spáchal ve spolupachatelství s již odsouzeným ■■■■■. Provedenými důkazy bylo nepochybně prokázáno, že se skutky popsané v této odsuzující části napadeného rozsudku staly v době, na místě a způsobem zde popsaným. Bez pochyb byl také zjištěn rozsah trestné činnosti (druh a množství odcizených věcí) a výše způsobené škody (hodnota odcizených věcí). Ta byla zjištěna zejména znaleckým posudkem specializovaného znalce.
28. Obžalovaný vesměs popírá pachatelství těchto jednání. Okresní soud pod body 86. – 94. odůvodnění napadeného rozsudku ve vztahu ke každému skutku vysvětlil, na základě jakých důkazů a skutečností z nich vyplývajících má pachatelství obžalovaného za prokázané. I s touto pasáží napadeného rozsudku se krajský soud zcela ztotožňuje a může na ni odkázat. Obžalovaný konečkonců ve svém odvolání opakuje obhajobu uplatněnou už v řízení před okresním soudem, který na ni v odůvodnění napadeného rozsudku ve všech jejích aspektech adekvátně reaguje.
29. Pro prokázání pachatelství obžalovaného ve vztahu k jednotlivým skutkům je důležitá výpověď původně spoluobžalovaného ■■■■■ ve spojení s výsledky prohlídky jiných prostor provedené v objektech užívaných obžalovaným ■■■■■. Původně spoluobžalovaný ■■■■■ zcela doznal spáchání společné trestné činnosti pod body 10) – 12) odsuzující části rozsudku, ve vztahu k nimž v řízení před okresním soudem prohlásil vinu, soud prvního stupně toto prohlášení viny přijal. Původně spoluobžalovaný ■■■■■ odvolatele usvědčuje i ve vztahu k některým dalším skutkům, které měl odvolatel spáchat sám. Obžalovaný ■■■■■ namítá nevěrohodnost výpovědi původně spoluobžalovaného ■■■■■. Okresní soud naopak tuto výpověď správně považuje za věrohodnou. Vysvětlil, z jakých důvodů. Podstatné je, že výpověď odsouzeného ■■■■■ koresponduje s ostatními provedenými důkazy, zejména s nálezem odcizených věcí v objektu užívaném obžalovaným ■■■■■. Spoluobžalovaný ■■■■■

██████ vypovídal ke své účasti na páčání jednotlivých dílčích útoků, vyjadřoval se k věcem nalezeným při prohlídce jiných prostor u obžalovaného █████ █████. Nebyl zjištěn žádný motiv, pro který by se měl odvolateli mstít nebo se snažit zhoršit jeho postavení v trestním řízení. Doznal i vlastní podíl na společné trestné činnosti, nesvaluje však celou vinu na odvolatele. Přiznal i skutečnosti svědčící v jeho neprospěch, dokonce takové, které by pro něho mohly znamenat rozšíření trestního stíhání. Ve vztahu k bodu 7) například přiznal, že pomáhal obžalovanému █████ █████ s odvozem odcizovaných věcí z místa činu. Ve vztahu k bodu 2) přiznal, že od tohoto obžalovaného koupil motocykl Honda 1200, o kterém mu obžalovaný █████ sdělil, že ho odcizil. Tím se spoluobžalovaný █████ vystavoval nebezpečí trestního stíhání pro trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti. Při hodnocení výpovědi spoluobžalovaného █████ je třeba hodnotit z hlediska obecné věrohodnosti i fakt, že tento nebyl dosud soudně trestán, zatímco obžalovaný █████ je výrazným majetkovým recidivistou, dokonce speciálně zaměřeným na krádeže věcí uvedených v odsuzující části napadeného rozsudku. Soud prvního stupně proto nepochybil, když výpovědi spoluobžalovaného █████ uvěřil a považoval ji za věrohodnou, zvláště když byla v souladu s ostatními provedenými důkazy.

30. Soud druhého stupně považuje za nadbytečné zabývat se ve vztahu ke každému dílčímu útoku uvedenému pod body I./1) – 12) konkrétními odvolacími námitkami obžalovaného, protože se s nimi vypořádal už soud prvního stupně (viz zmíněné body 86. – 94. odůvodnění). Okresní soud uznal pachatelství obžalovaného v těch případech, kdy měl k dispozici dostatek přímých a zejména nepřímých důkazů tvořících ucelený řetězec a vylučující možnost, že by pachatelem byl někdo jiný než právě obžalovaný. Okresní soud měl k dispozici výpovědi původně spoluobžalovaného █████ část odcizených věcí byla nalezena v objektech užívaných odvolatelem, soud prvního stupně měl dále k dispozici údaje o pohybu obžalovaného či jím užívaných vozidel na místě činu či poblíž buď v době páčání trestné činnosti, nebo v době předcházející. Tyto lokalizační údaje by samozřejmě samy o sobě nemohly vést k závěru o pachatelství obžalovaného, ovšem jsou jedním z důkazů zapadajících do mozaiky a vedoucích k usvědčení obžalovaného.
31. Soud prvního stupně se adekvátně vypořádal s obhajobou obžalovaného ve všech jejích aspektech. Nepochybil, když ji považoval za vyvrácenou. Je totiž v rozporu s ostatními provedenými důkazy. I v tomto směru může krajský soud odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku (zejména body 79. – 84.). Obžalovaný obhajobu v průběhu trestního řízení měnil, přizpůsoboval ji aktuální důkazní situaci, zejména ve vztahu k tomu, jak se dostaly do jeho objektu zde nalezené odcizené věci. Dodatečně až v řízení před soudem předložil smlouvy, jimiž hodlal prokázat, že tyto věci získal na základě různých právních titulů (koupě, zástava) od svědka █████. Dříve v rozporu s tím tvrdil, že některé z těchto věcí získal po otci. Obžalovaný má právo kdykoli v průběhu trestního řízení nabízet a předkládat důkazy potvrzující jeho obhajobu. Nicméně při hodnocení těchto důkazů musí soud přihlídnout i k tomu, v jaké fázi trestního řízení a za jaké důkazní situace byly uplatněny. Okresní soud vyslechl █████ jako svědka (viz body 47. – 48. odůvodnění). Nepochybil, když jeho výpověď hodnotil jako nevěrohodnou. Výpověď tohoto svědka je zcela chaotická, nepřesvědčivá a nelogická. Svědek nevěděl, jaké věci vlastně měl obžalovanému █████ předat, na základě jakých právních titulů, nakonec se označil jen za zprostředkovatele. Měl být zprostředkovatelem mezi obžalovaným a osobou jménem █████. Ten byl rovněž jako svědek vyslechnut, o celé záležitosti nic nevěděl, odkázal na svého otce shodného jména příjmení, který ovšem, jak bylo i zjištěno, v █████ zemřel. Už to vyvolává pochybnosti, když tato obhajoba obžalovaného nakonec zcela nelogicky směřuje k osobě, která zemřela, proto ji nelze vyslechnout a prověření obhajoby obžalovaného dotáhnout do konce. Nicméně už důkazy provedené k prověření této obhajoby ji zcela jednoznačně vyvrací. Důležité je i to, že obžalovaný █████ měl příležitost se ve výkonu vazby se svědkem █████ setkat, domluvit se a sepsat později předložené smlouvy.

32. Krajský soud se bude blíže věnovat skutku popsanému pod bodem 6) odsuzující části rozsudku, na který navazuje jednání popsané ve zprošťujícím výroku pod bodem II. Obžaloba obě tato jednání popisovala celistvě pod bodem 6). Kladla obžalovanému [REDACTED] [REDACTED] za vinu, že v blíže nezjištěné době dne 11. 10. 2020 v prostoru [REDACTED] [REDACTED] obci [REDACTED] [REDACTED] se (zjednodušeně vyjádřeno) jednak pokusil z odstaveného bagru odcizit kleště s rotátorem tím, že odšrouboval spojky hydrauliky a matici spojující kleště s rotátorem a s hydraulickou rukou, jednak tím, že odcizil ze zde odstaveného přepravníku dřeva nejméně 12 kusů železných klanic. Okresní soud vzal za prokázané, že obžalovaný tyto klanice odcizil a tímto jednáním ho uznal pod bodem 6) výroku o vině napadeného rozsudku vinným. Tomuto postupu nelze nic vytknout, protože odpovídá provedeným důkazům a jejich zákonnému hodnocení. Klanice byly nalezeny při prohlídce jiných prostor v objektu užívaném obžalovaným. Mechanoskopickou expertizou bylo prokázáno, že byly vypáčeny páčidlem nalezeným na místě činu. Proto je zřejmé, že nalezené klanice pocházely právě z tohoto přepravníku dřeva. Podle fotodokumentace byl na nalezených klanicích nápis UMIKOV přelepen samolepící páskou. Podle výpovědi spoluobžalovaného [REDACTED] [REDACTED] tento viděl, že obžalovaný klanice přelepoval samolepkami v místech, kde byl tento nápis. Podpůrně byl zjištěn i výskyt obžalovaného v lokalitě místa činu. Tyto důkazy svědčí jednoznačně pro závěr o pachatelství obžalovaného ve vztahu k odcizeným klanicím.
33. Ve vztahu k pokusu o odcizení kleští s rotátorem ze zde odstaveného bagru naopak soud prvního stupně pachatelství obžalovaného za prokázané neměl, což vyjádřil ve zprošťujícím výroku pod bodem II. napadeného rozsudku. Dospěl k závěru, že v neprospěch obžalovaného svědčí pouze to, že se nacházel v místě, kde mělo dojít k pokusu o odcizení věci z tohoto bagru. Žádná jiná skutečnost ani jiný důkaz k této okolnosti nepřistoupil, tato okolnost zůstala osamocena. Proto nelze pachatelství obžalovaného jednoznačně prokázat. I s tímto výrokem napadeného rozsudku se lze ztotožnit, byť se okresní soud mohl důsledněji věnovat časovému rozmezí, v němž mohlo k odcizení klanic, případně pokusu o odcizení kleští, dojít. Nicméně lze konstatovat, že závěr o pachatelství konkrétní osoby musí vycházet z naprosto jednoznačných důkazů, nestačí pouhá pravděpodobnost. Pokud nelze zcela vyloučit pachatelství jiné osoby, je nutno postupovat podle zásady in dubio pro reo. Ve vztahu k tomuto skutku bylo prokázáno, že dne 9. 10. 2020 (pátek) byla obě zařízení odstavena na odlehlém místě v lese a dne 12. 10. 2020 (pondělí) brzy ráno zaměstnanci poškozeného zjistili, že bagr je nastartovaný, někdo se pokusil demontovat kleště (došlo k odpojení hadic z hydrauliky), z bagru vytekl olej a z vedle stojícího přepravníku zmizely klanice. Jak už bylo konstatováno, odcizení klanic bylo obžalovanému [REDACTED] [REDACTED] spolehlivě prokázáno. Je otázka, zda lze jednoznačně prokázat, že současně s odcizením klanic se právě tento obžalovaný pokusil odcizit kleště s rotátorem. Provedené důkazy i neprocesní úkony shromážděné v přípravném řízení naznačují, že to tak mohlo být (viz údaje o osobě sedící v neděli 11. 10. 2020 kolem poledne v nastartovaném bagru v době, kdy tam klanice ještě byly), ale nelze jednoznačně prokázat, že touto osobou byl právě obžalovaný [REDACTED] [REDACTED]. Toho ostatně svědek [REDACTED] v hlavním líčení nemohl ztotožnit jako muže sedícího v bagru. Je tedy vysoce pravděpodobné, že se obžalovaný pokusil odcizit i kleště s rotátorem, ale provedenými důkazy to nebylo zcela prokázáno.
34. Soud prvního stupně však postupoval při rozhodnutí o tomto jediném skutku procesně vadně. Rozhodl o něm současně odsouzením obžalovaného (bod I./6) výroku o vině) a zprošťujícím výrokiem (bod II.). Takový postup je v rozporu se zákonem. Pokud okresní soud neměl ve vztahu k pokusu o odcizení kleští s rotátorem pachatelství obžalovaného za prokázané, měl toto jednání pouze pominout, nikoli obžalovaného zprošťovat obžaloby. Soud druhého stupně tuto vadu napravil tak, že zrušil (bez dalšího navazujícího rozhodnutí) právě zprošťující výrok pod bodem II. napadeného rozsudku. V návaznosti na to poškozeného odkázal podle § 229 odst. 1 trestního řádu s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních (odcizené

klanice mu byly vráceny).

35. Okresní soud ve vztahu k této části trestné činnosti obžalovaného ■■■■■■■■ použil přílehavou právní kvalifikaci (viz výše). Jeho jednání v příslušných bodech výroku o vině adekvátně právně posoudil jako pokračující zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku částečně spáchaný ve spolupachatelství. Obžalovaný způsobil krádežemi škodu v celkové výši 1 803 158 Kč, což představuje podle § 138 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku škodu značnou ve smyslu skutkové podstaty zločinu krádeže podle § 205 odst. 4 písm. c) trestního zákoníku. Jeho jednání dále v příslušných bodech právně posoudil jako pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. V podrobnostech lze v tomto směru zcela odkázat na body 100. a 101. odůvodnění.
36. Dalším blokem trestné činnosti obžalovaného byla majetková trestná činnost ve formě podvodného jednání popsaná pod body I./13) a 14) odsuzující části rozsudku. Okresní soud i u ní dovedl pachatelství obžalovaného a své závěry v tomto směru přesvědčivě vyložil zejména pod bodem 96. odůvodnění. Provedenými důkazy včetně fonoskopické expertizy bylo prokázáno, že právě obžalovaný ■■■■■■■■ volal na expresní linku ■■■■■■■■ banky a.s., při hovoru použil SIM kartu použitou jen pro tento účel. Při telefonátu se vydával za majitele účtu ■■■■■■■■ strýce původně spoluobžalovaného ■■■■■■■■. Jménem majitele účtu nechal bez jeho souhlasu a vědomí převést dvakrát 300 000 Kč na svůj účet. Převedená částka dosahuje horní hranice možného denního výběru nastaveného poškozeným. První převod obžalovaný takto uskutečnil dne 16. 2. 2021 večer, druhý hned následující den ráno. Hned následně po převodu peněz dne 17. 2. 2021 v ranních hodinách po dojití peněz na jeho účet v šesti transakcích celou tuto částku vybral. Je tedy zřejmé, že se obžalovaný snažil převod a výběr peněz uskutečnit v co nejkratším časovém úseku a současně převést maximálně možný objem finančních prostředků. Obžalovaný připustil, že tímto způsobem peníze převedl a vybral. Hájil se tím, že takto postupoval na návod původně spoluobžalovaného ■■■■■■■■ a tomu předal peníze. Účet obžalovaného měl být použit proto, že spoluobžalovaný ■■■■■■■■ vedl se svým strýcem, tedy poškozeným, soudní spor a převedení peněz na jeho účet by proto bylo podezřelé.
37. Soud prvního stupně pod bodem 96. odůvodnění rozsudku vysvětlil, proč tuto obhajobu obžalovaného ■■■■■■■■ nepovažuje za věrohodnou. Původně spoluobžalovaný ■■■■■■■■ ji vyvrátil. Jednoznačně uvedl, že s těmito transakcemi nemá nic společného. Vystává otázka jak, kdy a případně od koho obžalovaný ■■■■■■■■ získal přístupové údaje k účtu poškozeného. K tomu se poškozený nemohl vyjádřit, popsal, kde měl přihlašovací údaje uložené, ovšem nemohl se vyjádřit k tomu, jakým způsobem se dostaly do dispozice volajícího obžalovaného ani k tomu, kdo je mohl znát. Je pravda, že spoluobžalovaný ■■■■■■■■ vedl a vede se svým strýcem soudní spory o majetek a připustil, že asi v roce 2014 (v době, kdy ještě byl se svým strýcem zadobře) s účtem prováděl se souhlasem a vědomím poškozeného určité dispozice. Krajský soud může uzavřít, že nelze vyloučit zapojení či součinnost jiné osoby v tom směru, že mohla poskytnout obžalovanému ■■■■■■■■ přihlašovací údaje, ale nepodařilo se provedenými důkazy zjistit, kdo takovou osobou byl nebo mohl být. Krajský soud k tomu připomíná, že i v takovém případě by se obžalovaný ■■■■■■■■ dopustil jako hlavní pachatel přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, neboť právě on se dopustil výše popsaného jednání s vědomím, že tak činí bez souhlasu a vědomí majitele účtu. Otázkou by byla jen trestní odpovědnost této další osoby (např. ve formě účastenství). Soud prvního stupně nepochybil, pokud v těchto bodech odsuzující části rozsudku uznal obžalovaného vinnými zmíněným přečinem.
38. Ve vztahu k tomuto jednání obžalovaný navrhl v odvolacím řízení zjistit dotazem u ■■■■■■■■ banky, zda z telefonního čísla užívaného původně spoluobžalovaným ■■■■■■■■ byl před činem (podle tvrzení obžalovaného ■■■■■■■■ v časovém úseku 1 – 2 týdny před výběrem) zjišťován stav účtu poškozeného. Tuto obhajobu už proěřoval okresní soud za situace, kdy

obžalovaný uvedl konkrétní telefonní číslo, z něhož měl být stav účtu zjišťován. Obžalovaný později označil toto číslo za chybné a uvedl správné (změna na pozici jedné číslice). Ze spisu je však zřejmé, že soud prvního stupně při prověřování této obhajoby činil dotaz na [REDAKCE] banku a.s. Formulaci tohoto dotazu nevázal na formu ani konkrétní telefonní číslo. Dotazoval se, zda byl v prověřovaném období (10. 1. – 17. 2. 2021) zjišťován stav účtu poškozeného (viz čl. 1980). Vyjádření [REDAKCE] banky a.s. k tomu založené na čl. 1985 je jednoznačné a konstatuje se v něm, že v prověřovaném období nebyl *prostřednictvím telefonního bankovníctví* (tedy z žádného telefonního čísla) uskutečněn dotaz na zůstatek účtu. Krajský soud proto tento důkazní návrh obžalovaného zamítl jako nadbytečný, neboť jím prokazovaná skutečnost už byla objasněna a tato obhajoba obžalovaného byla vyvrácena.

39. Odvolání státní zástupkyně mimo jiné směřovalo proti zprošťujícímu výroku pod bodem III. napadeného rozsudku (bod 13. obžaloby). Soud prvního stupně ve vztahu ke zde uvedenému jednání (zjednodušeně vyjádřeno) nevzal za prokázané, že by obžalovaný [REDAKCE] věděl o tom, že by traktůrek, který prodal [REDAKCE] pocházel z trestné činnosti. Dospěl tedy k závěru, že tento žalovaný skutek není trestným činem (§ 226 písm. b) trestního řádu). Své úvahy a závěry vyložil pod bodem 98. odůvodnění napadeného rozsudku. Krajský soud se s těmito závěry a argumenty v podstatě ztotožňuje.
40. Bylo prokázáno, že předmětný zahradní traktor na sekání trávy byl odcizen neznámým pachatelem dne 17. 7. 2020 v obci [REDAKCE] poškozené [REDAKCE]. Bylo rovněž prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] ho dne 17. 8. 2020 prodal [REDAKCE] za 20 000 Kč. Podle výpovědi posledně jmenovaného svědka byl traktor nefunkční a on musel investovat dalších 10 000 Kč do výměny převodovky. Na druhou stranu nebylo zjištěno, že by právě obžalovaný [REDAKCE] byl pachatelem krádeže traktoru. Nebylo ani zjištěno, za jakých okolností se doznal do dispozice obžalovaného. Byl uskladen v objektu užívaném [REDAKCE] který jako osoba podávající vysvětlení k tomu uvedl, že tam dovolil obžalovanému [REDAKCE] dát jeho věci a že tam tento obžalovaný s nějakým mužem byl pro traktůrek. Za této důkazní situace lze mít za prokázané, že obžalovaný [REDAKCE] objektivně převedl na [REDAKCE] věc, která je výnosem z trestné činnosti spáchané na území České republiky. Ve vztahu k posledně uvedenému znaku však nelze obžalovanému prokázat úmysl, a to ani nepřímý. Okresní soud proto nepochybil, když o tomto skutku rozhodl zprošťujícím výrokiem podle § 226 písm. b) trestního řádu.
41. Okresní soud nepochybil ani při stanovení druhu a výměry trestu ukládaného odvolateli. Zvolil kombinaci nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 6 let s peněžitým trestem zasahujícím majetkovou sféru obžalovaného. Správně trest ukládal jako úhrnný podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Ukládal ho podle nejprísnejší trestní sazby ze sbíhajících se trestných činů, tedy trestní sazby od 2 do 8 let podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku. V zásadě správně vyhodnotil okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaného včetně obecných polehčujících a přitěžujících okolností. Ty první absentují. Obžalovanému přitěžuje, že trestné činy spáchal s rozmyslem po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku), ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. b) trestního zákoníku), v páčání činu pokračoval po delší dobu (§ 42 písm. m) trestního zákoníku), spáchal více trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku), částečně je spáchal s další osobou (§ 42 písm. o) trestního zákoníku). Výrazně mu přitěžuje recidiva, a to speciální (§ 42 odst. q) trestního zákoníku). Obžalovaný se rozsáhlé trestné činnosti dopustil krátce po začátku běhu zkušební doby podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 6 let, který mu byl německým soudem (a rozsudkem uznaným na území České republiky) uložen za stejnou rozsáhlou majetkovou trestnou činnost. Za této situace okresní soud nepochybil, pokud trest uložil ve dvou třetinách základní trestní sazby § 205 odst. 4 trestního zákoníku, tedy v trvání 6 let. Takovou výměru krajský soud nepovažuje za nepřiměřeně přísnou ani nepřiměřeně mírnou. Tato výměra už ze zákona vylučuje podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody, který by ani při výměře mírnější nebyl u obžalovaného možný. Nic nelze namítat ani proti uložení peněžitého trestu

obžalovanému ve výměře 200 denních sazeb při denní sazbě 2 000 Kč, tedy ve výši 400 000 Kč.

42. Okresní soud obžalovaného pro výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody zařadil za použití mimořádného zákonného ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou, tedy do přísnějšího typu věznice, než by obžalovaný za použití základních ustanovení § 56 odst. 2 trestního zákoníku patřil. Zdůvodnil to právě tím, že se obžalovaný výkonem minulého trestu odnětí svobody, z něhož byl podmíněně propuštěn, nenapravil a pokračuje v páčání stejné trestné činnosti. To je sice pravda, na druhou stranu nelze podle krajského soudu mít za to, že závažnost trestného činu a stupeň a povaha narušení obžalovaného zaručují, že bude ve věznici se zvýšenou ostrahou lépe zaručeno takové působení na něj, aby vedl řádný život. Obžalovaný se v předchozím výkonu trestu odnětí svobody choval řádně a beze zbytku si plnil své povinnosti. O tom svědčí, že byl podmíněně propuštěn. Trestná činnost obžalovaného je sice poměrně rozsáhlá, ale jedná se o trestnou činnost majetkovou, nikoli například trestnou činnost násilnou. Podle obecných ustanovení mají být do věznice se zvýšenou ostrahou zařazováni pachatelé, kterým byl uložen výjimečný trest, trest odnětí svobody za trestný čin páchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny nebo trest odnětí svobody uložený za zvláště závažný zločin ve výměře nejméně 8 let. Tyto podmínky obžalovaný nesplňuje (právě proto okresní soud použil ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku), ale podle názoru odvolacího soudu obžalovaný není tak narušeným pachatelem, aby bylo nutné ho do tohoto typu věznice zařazovat. Jde o typ věznice určený především pro pachatele mimořádně závažné trestné činnosti, zejména vyznačující se brachiálním násilím, agresivitou apod. Soud druhého stupně proto zrušil napadený rozsudek pouze v oddělitelném výroku o způsobu výkonu trestu nepodmíněného odnětí svobody v trvání 6 let a sám znovu rozhodl tak, že podle obecného ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku obžalovaného pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice s ostrahou.
43. Soud druhého stupně nezjistil pochybení ve výroku o náhradě škody. Okresní soud rozhodl o nárocích těch poškozených, kteří je uplatnili řádně a včas. Dospěl ke správnému závěru, že obžalovaný ■■■■■ (případně společně a nerozdílně s původně spoluobžalovaným ■■■■■) odpovídá poškozeným za způsobenou škodu. Při stanovení její výše vycházel zejména ze znaleckého posudku promítnutého do výroku o vině. Zohlednil přitom hodnotu věcí, které byly jednotlivým poškozeným vráceny. Koneckonců do této části napadeného rozsudku ani státní zástupkyně a zejména ani poškození odvolání nepodali. Krajský soud proto neměl důvod do ní jakkoli zasahovat, a proto ji ponechal beze změny. Beze změny tedy ponechal i další části napadeného rozsudku nedotčené zrušovacím výrokem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm.

a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 10. 1. 2022

JUDr. Pavel Fait v. r.
předseda senátu